

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2019 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-127/17) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Μεταφορές — Οδηγία 96/53/ΕΚ — Διεθνείς μεταφορές — Οχήματα των οποίων οι τιμές βάρους και διαστάσεων είναι σύμφωνες προς τις οριακές τιμές που καθορίζονται στην οδηγία αυτή — Χρήση των οχημάτων αυτών, που έλαβαν άδεια κυκλοφορίας ή τέθηκαν σε κυκλοφορία σε ένα κράτος μέλος, στο έδαφος άλλου κράτους μέλους — Σύστημα ειδικής άδειας — Άρθρα 3 και 7 — Πράξη Προσχώρησης του 2003 — Μεταβατικές διατάξεις — Παράρτημα XII, σημείο 8, παράγραφος 3)

(2019/C 187/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Hottiaux και W. Mölls)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, M. Kamejsza-Kozłowska, J. Sawicka, επικουρούμενοι από τον J. Waszkiewicz, εμπειρογνώμονα)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, επιβάλλοντας στις επιχειρήσεις μεταφορών την υποχρέωση κατοχής ειδικών αδειών προκειμένου να είναι δυνατόν τα οχήματά τους να κυκλοφορούν σε ορισμένες δημόσιες οδούς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 3 και 7 της οδηγίας 96/53/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τον καθορισμό, για ορισμένα οδικά οχήματα που κυκλοφορούν στην Κοινότητα, των μέγιστων επιτρεπόμενων διαστάσεων στις εθνικές και διεθνείς μεταφορές και των μέγιστων επιτρεπόμενων βαρών στις διεθνείς μεταφορές, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2015/719 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2015, ερμηνευόμενες σε συνδυασμό με τα σημεία 3.1 και 3.4 του παραρτήματος I της εν λόγω οδηγίας 96/53.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα

⁽¹⁾ ΕΕ C 151 της 15.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Μαρτίου 2019 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Abubacarr Jawo κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-163/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Σύστημα του Δουβλίνου — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Μεταφορά του αιτούντος άσυλο στο κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας — Έννοια της «διαφυγής» — Όροι παρατάσεως της προθεσμίας μεταφοράς — Άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Σοβαρός κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισεως κατά το πέρασ της διαδικασίας χορηγήσεως ασύλου — Συνθήκες διαβιώσεως των δικαιούχων διεθνούς προστασίας στο εν λόγω κράτος μέλος)

(2019/C 187/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Abubacarr Jawo

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο αιτών «διαφεύγει», κατ' ορθή ερμηνεία της διατάξεως αυτής, όταν αποφεύγει σκόπιμα τις αρμόδιες για τη μεταφορά του εθνικές αρχές προκειμένου να ματαιώσει τη μεταφορά αυτή. Μπορεί να θεωρηθεί ότι τούτο συμβαίνει, όταν η μεταφορά αυτή δεν μπορεί να εκτελεσθεί λόγω του γεγονότος ότι ο αιτών αυτός εγκατέλειψε τον τόπο διαμονής που του είχε υποδειχθεί χωρίς να έχει ενημερώσει τις αρμόδιες εθνικές αρχές για την απουσία του, υπό την προϋπόθεση ότι ήταν ενήμερος για τις υποχρεώσεις του συναφώς, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει. Ο εν λόγω αιτών διατηρεί τη δυνατότητα να αποδείξει ότι η παράλειψή του να ενημερώσει τις αρχές αυτές για την απουσία του δικαιολογείται από βάσιμους λόγους και όχι από την πρόθεση να αποφύγει τις εν λόγω αρχές.

Το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας κινηθείσας κατά αποφάσεως περί μεταφοράς, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να επικαλεσθεί το άρθρο 29, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, υποστηρίζοντας ότι, δεδομένου ότι δεν είχε διαφύγει, η εξάμηνη προθεσμία έχει λήξει.

- 2) Το άρθρο 29, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 604/2013 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, προκειμένου να παραταθεί η προθεσμία μεταφοράς στους δεκαοκτώ μήνες κατ' ανώτατο όριο, αρκεί το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα να ενημερώσει, πριν από τη λήξη της εξάμηνης προθεσμίας μεταφοράς, το υπεύθυνο κράτος μέλος για το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος έχει διαφύγει και να ορίσει, ταυτοχρόνως, τη νέα προθεσμία μεταφοράς.
- 3) Το δίκαιο της Ένωσης πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του το ζήτημα αν το άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιτίθεται στη μεταφορά ενός αιτούντος διεθνή προστασία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 29 του κανονισμού 604/2013, στο κράτος μέλος που, βάσει του εν λόγω κανονισμού, είναι κατ' αρχήν υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεώς του διεθνούς προστασίας, οσάκις, στην περίπτωση χορηγήσεως τέτοιας προστασίας εντός του εν λόγω κράτους μέλους, ο εν λόγω αιτών διατρέχει σοβαρό κίνδυνο να υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 4, λόγω των προβλέψιμων συνθηκών διαβιώσεως που θα αντιμετωπίσει ως δικαιούχος διεθνούς προστασίας στο εν λόγω κράτος μέλος.

Το άρθρο 4 του Χάρτη πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε μια τέτοια μεταφορά του αιτούντος διεθνή προστασία, εκτός αν το δικαστήριο που έχει επιληφθεί προσφυγής κατά της αποφάσεως περί μεταφοράς διαπιστώσει, βάσει αντικειμενικών, αξιόπιστων, συγκεκριμένων και δεόντως ενημερωμένων στοιχείων και υπό το πρίσμα του επιπέδου προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων που διασφαλίζεται από το δίκαιο της Ένωσης, ότι όντως υφίσταται ο κίνδυνος αυτός για τον εν λόγω αιτούντα εκ του λόγου ότι, σε περίπτωση μεταφοράς, αυτός θα περιέλθει, ανεξαρτήτως της θέλησώς του και των προσωπικών του επιλογών, σε κατάσταση έσχατης υλικής στερήσεως.

(¹) ΕΕ C 318 της 25.9.2017.